

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/95/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912211023
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2012:7912211023.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom v právnej veci navrhovateľa: I. H., R.. X.X.XXXX, D. I., U. XX/XX, proti odporcovi: I. O., R.. XX.X.XXXX, D. I., U. XX/XX o vylúčenie z užívania rodinného domu

rozhodol:

Súd v y l u č u j e odporcu z užívania rodinného domu č. súpisné XX C. V. I., B.. U. Č.. XX/XX, postaveného na parcele č. XXX/X, zapísaného na Q. Č.. XXX, J..Ú.. I..

odôvodnenie:

Navrhovateľka žiadala, aby súd vylúčil odporcu z užívania rodinného domu uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Návrh odôvodnila tým, že odporca dlhodobo a opakovane sa vyhráža členom rodiny a týchto napáda a to aj napriek tomu, že predbežným opatrením mu bolo zakázané vstupovať do rodinného domu, ktorý je v jej vlastníctve. Uviedla, že agresivita odporcu voči nej a jej deťom pretrváva aj po rozvoze manželstva účastníkov.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť. Tvrdil, že aj keď rodinný dom je vo vlastníctve navrhovateľky, počas spoluzitia s navrhovateľkou zo spoločných prostriedkov do rodinného domu sa investovali pomerne značné finančné prostriedky s tým, že dom budú užívať spoločne. Uviedol, že nemá možnosť zabezpečiť si primerané bývanie, býva so svojou matkou v rodinnom dome, ktorý je v spoluvlastníctve jeho a jeho matky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil toto:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov z 8.7.2010, č.k. 14C/162/2009-43, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.8.2010 bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Účastníci počas trvania manželstva bývali v rodinnom dome navrhovateľky vo I. R. B.. U. Č.. XX/XX. Už v čase rozhodovania o rozvoze manželstva účastníkov, účastníci nežili spolu v rodinnom dome vo I., ale odporca býval vo C. T. v rodinnom dome, ktorého je podielovým spoluvlastníkom. Táto skutočnosť nie je medzi účastníkmi sporná.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov z 21.4.2010 vo veci 3T/52/2010 bol odporca uznaný vinným pre pokračujúci prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože 31.12.2009 sa mal vyhrážať navrhovateľke zabitím a 2-krát ju mal udrieť päťou do tváre a 29.1.2010 sa mal vyhrážať synovi O. O. S. K. H., pričom na nich hádzal sklenené fľaše a prepravku s pivovými fľašami. Rovnako bol rozsudkom Okresného súdu v Trebišove zo 14.10.2010 vo veci 1T/43/2010 uznaný vinným z prečinov nebezpečného vyhrážania, pretože 24.5.2010 v rodinnom dome na ul. U. C. V. I. sa vyhrážal zabitím navrhovateľke a následne ju aj udrel dlaňou po tvári a toho istého dňa hádzal po navrhovateľke topánky

a vyhráždal sa jej, že jej rozbije hlavu, pričom ju vyhánal z rodinného domu. Pre obavu, že by pokračoval v páchaní týchto skutkov, bol uznesením Okresného súdu Trebišov z 27.5.2010 v konaní OTp/524/2010 odporca vzatý do väzby a následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Košice 2 zo dňa 15.12.2011 v konaní 6Pp/53/2011.

Uznesením Okresného súdu Trebišov z 28.6.2012 v konaní 10C/83/2012 súd predbežným opatrením nariadil odporcovi nevstupovať dočasne do rodinného domu č. súpisné XX/XX na ul. U. C. V. I., na parcele č. XXX/X zapísaného na Q. Č.. XXX, k.ú. I.. Proti tomuto predbežnému opatreniu nebolo podané odvolanie žiadnym z účastníkov a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť. Po nariadení predbežného opatrenia dňa 9.7.2012 navrhovateľka podala návrh na začatie konania o vylúčenie odporcu z užívania vyššie uvedeného rodinného domu, o ktorom sa vedie toto konanie pod č. 12C/95/2012.

V podaní z 11.9.2012 navrhovateľka oznámila súdu, že 13.9.2012 odporca mal znova fyzicky napadnúť navrhovateľku a príslušníkov jej rodiny v predmetnom rodinnom dome, čo odporkyňa ohlásila na príslušnom policajnom orgáne. Rovnako oznámenie o spáchaní priestupku podala navrhovateľka ešte predtým 25.6.2012 pre agresívne správanie sa odporcu, takisto pri vniknutí do tohto predmetného rodinného domu. Toto súd zistil zo spisu 10C/83/2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov, pod sp.zn. 9C/89/2011 navrhovateľka takisto podala návrh dňa 25.5.2011 o vykázanie zo spoločného užívania rodinného domu, ktorý odôvodnila tým, že agresívnemu správaniu odporcu v predmetnom rodinnom dome malo dôjsť 23.5.2011. Ďalej súd zistil, že konanie o vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, teda aj ohľadne investícií do rodinného domu navrhovateľky sa vedie pod sp.zn. 15C/23/2011. Toto nie je ku dňu rozhodnutia vo veci 12C/95/2012 ešte právoplatne ukončené.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol na svoju obranu iba toľko, že v rodinnom dome má právo bývať dovtedy, pokiaľ nedôjde k majetkovému vyrovnaniu, hlavne zohľadnenia investícií, ktoré boli zo spoločných prostriedkov na rodinný dom navrhovateľky vynaložené.

Tieto skutočnosti súd zistil z návrhu navrhovateľky, z podaní navrhovateľky vo veci 12C/95/2012, z výpovede účastníkov, zo spisov 14C/162/2009, 1T/43/2010, 3T/52/2010, 15C/23/2011, 10C/83/2012, 9C/89/2011 a 15C/23/2011.

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd vylúčil odporcu z užívania rodinného domu, ktorý je vo vlastníctve navrhovateľky. Súd tak rozhodol z dôvodu fyzického a psychického násillia a hrozby takýmto násillím zo strany odporcu k jeho rozvedenej manželke a k ich deťom, ktoré v ich rodinnom dome bývajú. V konaní bolo nepochybne preukázané, že permanentne zo strany odporcu dochádza k agresívnemu správaniu sa voči vyššie uvedeným osobám v predmetnom rodinnom dome. Toto konanie vykazovalo aj znaky prečinu nebezpečného vyhráždania, za ktorý bol odporca právoplatne uznaný vinným a dokonca bol vzatý do väzby. Aj po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odporca nepopiera, že do rodinného domu vstupuje a aj naďalej chce vstupovať, pričom z výpovede navrhovateľky je preukázané, že pri každom takomto vstupe zo strany odporcu dochádza k agresívnemu správaniu, alebo k hrozbe bezprostredného násillia.

Účastníkom trovy konania nevznikli, pretože obidvaja sú oslobodení od platenia súdnych poplatkov a náhradu trov konania žiaden z nich nežiadal, preto súd o trovách konania účastníkov nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde v 3 vyhotoveniach.

1/ V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2/ Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3/ Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.